

Sygn. akt: X U 714/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Koziol

Protokolant: Ewelina Grzeškowiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 17 maja 2017 r. we W.

sprawy z odwołania **P. S.**

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W.

z dnia 2 września 2015 r. znak: (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu rolniczej choroby zawodowej

zmienia decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W. z dnia 2 września 2015 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy P. S. prawo do jednorazowego odszkodowania za 5 % uszczerbek na zdrowiu spowodowany rolniczą chorobą zawodową stwierdzoną decyzją z dnia 11.05.2015 r. (...) w kwocie 3.500,00 zł (trzy tysiące pięćset złotych).

UZASADNIENIE

Ubezpieczony P. S. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego - Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W. z 2 września 2015 r. znak (...), odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej i domagał się jej zmiany poprzez przyznanie spornego świadczenia.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że od 1991 r. pracuje jako rolnik we własnym 3,5 ha gospodarstwie rolnym, położonym w miejscowości N. (okolice O.). Wykonuje prace związaną z uprawą zboża i koszenia trawy na nieużytkach. Jego działki sąsiadują z lasem, a jedna z łąk jest w fazie zalesienia. W trakcie wykonywania prac, od wczesnej wiosny do późnej jesieni, był wielokrotnie ukąszony przez kleszcze. Pod koniec 2012 r. zaczął notorycznie chorować: częste przeziębienia, spadek odporności, bóle serca, szumy w uszach, nagle pogorszenie widzenia prawego oka, bóle i obrzęk stawów rąk oraz stawów kolanowych, zanik i osłabienie mięśnia czworogłowego prawego kolana, „wędrujące” bóle mięśni, drętwienie kończyn i ust, notoryczne bóle głowy, problemy jelitowe, ból lewego jądra i dolegliwości alergiczne (katar, kichanie, łzawienie oczu).

Dopiero po wykonaniu badania w dniu 31 maja 2013 r., stwierdzono obecność przeciwciał na prążki B. - wynik był dodatni. Na podstawie tego badania i wcześniej opisanych dolegliwości stwierdzono u wnioskodawcy boreliozę w formie zaawansowanej, przewlekłej, rozsianej po całym organizmie i niosącej wielkie spustoszenie. Wnioskodawca wskazał, że trzykrotnie został poddany antybiotykoterapii, w tym jedna terapia dożylna w warunkach stacjonarnych szpitala zakaźnego we W.. Podniósł, że został wypisany ze szpitala z diagnozą zapalenie stawów w chorobie z L.

borelioza forma stawowa, zapalenie żołądka, choroba refluksowa przełyku, czynnościowe zaburzenia jelit, zmiany zwyrodnieniowe-wytwórcze stawów obwodowych, przebyte infestacją glistą ludzką i lamblią.

Wnioskodawca podkreślił, że pomimo poddania się przez niego antybiotykoterapii, jego choroba nadal postępuje i stwarza wielkie trudności w codziennym życiu. Uniemożliwia mu podjęcie pracy zarobkowej, a tym samym pozbawia środków na leczenie i rehabilitację. Podniósł, że ma utrwalone zaburzenia lękowe, problem z wyjściem z domu, lęki przed spacerem w parku, w lesie, boi się kolejnego ataku bólowego, cierpi na nagłe zmiany nastroju, osłabienie pamięci i koncentracji, dlatego też jest pacjentem poradni zdrowia psychicznego. Wskazał, że znajduje się także pod opieką poradni chorób zakaźnych, poradni gastroenterologicznej, okulisty, neurologa, reumatologa a dodatkowo neurochirurga – z uwagi na zwyrodnienie w odcinku lędźwiowym: kręgozmyk 2 stopnia, stenozę otworów międzykręgowych oraz dyskopatię wielopoziomową, co w połączeniu z boreliozą, nie pozwala na jakąkolwiek pracę zarówno w gospodarstwie domowym, jak i rolnym. Gdyby nie zabiegi fizjoterapeutyczne, które od ponad dwóch lat pozwalają wnioskodawcy w ogóle wstać z łóżka, jego egzystencja byłaby niemożliwa.

Dodał, że Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny wydał orzeczenie o jego chorobie zawodowej - boreliozie. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w T. wydał natomiast orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności wnioskodawcy.

Tymczasem z orzeczenia Komisji Lekarskiej KRUS wynika, że wnioskodawca jest osobą całkowicie zdrową. W ocenie ubezpieczonego orzeczenie jest dla niego krzywdzące.

Odpowiadając na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, z powodu braku podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, że w wyniku badania lekarskiego Lekarz Rzecznawca i Komisja Lekarska uznali, że ubezpieczony nie doznał stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek rolniczej choroby zawodowej. Brak więc było podstaw do przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania (k. 17-18).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. S. prowadzi położone w N. gospodarstwo rolne o powierzchni około 3,5 ha.

Decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w T. z 11 maja 2015 r. nr H./03/05, została stwierdzona u ubezpieczonego choroba zawodowa – borelioza, w związku z wykonywaną przez niego pracą w gospodarstwie rolnym.

Dowody:

Okoliczności bezsporne.

Z przyczyn reumatologicznych, rozpoznana u ubezpieczonego borelioza, nie daje podstaw do ustalenia długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowody:

Opinia biegłego sądowego z 14.12.2015 r. – karta 27-29.

Z przyczyn neurologicznych, uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego, spowodowany boreliożą wynosi 0%.

Dowody:

Opinia biegłego sądowego z 06.06.2016 r. – karta 61-v. 61.

Z przyczyn medycznych związanych z problematyką chorób zakaźnych, rozpoznana u ubezpieczonego borelioza, nie daje podstaw do ustalenia długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowody:

Opinia biegłego sądowego z 24.10.2016 r. – karta 79-v. 80.

Z przyczyn psychiatrycznych, w związku z boreliozą ubezpieczony doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%.

Dowody:

Opinia biegłego sądowego z 10.02.2017 r. – karta 89-94.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. 2016, poz. 277 ze zm.; zwanej dalej ustawą), jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

Natomiast w myśl art. 12 w/w ustawy, za rolniczą chorobę zawodową uważa się chorobę, która powstała w związku z pracą w gospodarstwie rolnym, jeżeli choroba ta jest objęta wykazem chorób zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

Zgodnie z art. 13 ust. 1-3 ustawy, jednorazowe odszkodowanie ustala się dla ubezpieczonego w wysokości proporcjonalnej do określonego procentowo stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uznaje się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy.

Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Bezsporne w sprawie było, że u ubezpieczonego P. S. stwierdzono istnienie choroby zawodowej – boreliozy - powstałej w związku z pracą w gospodarstwie rolnym.

Wyjaśnienie spornych między stronami okoliczności i ustalenie kwestii istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych sądowych z zakresu medycyny.

Opinie biegłych sądowych z zakresu reumatologii, neurologii oraz chorób zakaźnych nie potwierdziły, aby w związku z ustaloną u ubezpieczonego P. S. chorobą zawodową, doznał on długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii wynika natomiast, że ubezpieczony w związku ze stwierdzoną u niego chorobą zawodową doznał 5% uszczerbku na zdrowiu.

We wnioskach opinii biegła wskazała, że w stanie psychicznym ubezpieczonego stwierdziła zaleganie tematyczne, dygresyjność, obniżenie nastroju, osłabioną zdolność do kontroli emocji i zachowania, chwiejność emocjonalną, zaburzenia koncentracji uwagi, poczucie niewydolności, krzywdy lęk o przyszłość duże poczucie choroby.

Stwierdzone zaburzenia psychiczne (obniżenie nastroju, lęki, labilność emocjonalna, zaburzenia koncentracji uwagi, zaleganie emocjonalne, poczucie zmęczenia, zaburzenia snu) są – jak wynika ze stanowiska biegłej - typowe w przebiegu boreliozy, na różnych etapach rozwoju choroby, zwłaszcza w przypadku postaci bardziej zaawansowanych. Odpowiadają one rozpoznaniu „zaburzenia depresyjne – lękowe”.

Dolegliwości ubezpieczonego są wynikiem zarówno boreliozy, jak i reakcją na trudną sytuacją życiową w której obecnie się znajduje.

Zaburzenia emocjonalne, lęki, zaburzenia rytmów dobowych, anhedonia, utrata zainteresowań, problemy w relacjach interpersonalnych i zaburzenia w codziennej aktywności są uszczerbkiem na zdrowiu psychicznym P. S., ponieważ doszło u niego do naruszenia sprawności funkcji psychicznych, które z kolei powoduje upośledzenie czynności. Czas trwania tych dolegliwości przekracza okres 6 miesięcy, w przyszłości mogą one ulec poprawie.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji organu rentowego, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Ponadto, Sąd uznał za wiarygodne, opinie sporządzone w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych. Wskazać należy, że opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

W ocenie Sądu, wszystkie wydane w sprawie opinie są rzetelne, oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i badaniu ubezpieczonego i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia. Wszyscy biegli wypowiedzieli się w zakresie swoich specjalności, ich opinie były pełne, jasne i szczegółowo uzasadnione, przez co nie budziły wątpliwości. Biegli uwzględnili rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu. Zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300), sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń.

Strony nie wnosiły zastrzeżeń do opinii.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolone stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych.

To sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu, co jednak w niniejszej sprawie – zważywszy na powyższe okoliczności – nie dało podstaw do jego zastosowania.

Biorąc pod uwagę dokonane wyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd na mocy przepisu art. 477⁻¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania za 5 % uszczerbek na zdrowiu spowodowany rolniczą chorobą zawodową stwierdzoną decyzją (...) w T. z 11 maja 2015 r. w kwocie 3.500,00 zł (zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 16

maja 2007 r. w sprawie określenia wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej oraz zasiłku chorobowego; t.j. Dz. U. z 2015, poz. 1150).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.